Ч. 261 (13.459). Львів, четвер 5. жовтня 1933. Pocztowa opłatę zapłacono ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Редакція і Адміністрація: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол. Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41
„ Друкарні: 29-26
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

За підтримку української національної преси.

(З нагоди місяця української преси.)

Львів, 3. жовтня 1933.

Минулого року проголосила українська національна преса місяць жовтень своїм місяцем. Виходила при цьому зі становища, що коли вона покликана до того, щоби дбати про всі ділянки нашого національного життя і щоби пропагувати, а деколи й ініціювати загальногромадські збірки на пекучі потреби чи то поодиноких наших установ, чи організацій, то тимбільше покликана вона до того, щоби дбати і про себе та щоби пропагувати поширення і підтримку української національної преси в якнайширших колах нашого народу.

Відколи наша національна преса істнує, від тоді була вона все чесно віддана до послуг і потреб як істнуючих так і новоорганізованих наших установ. І культурно-освітні і наукові і педагогічні і економічні наші установи богато завдячують українській національній пресі як у напрямі їхньої популяризації так і в напрямі їх розбудови. Колиж для якоїнебудь з них приходив чорніший день, коли над котроюсь звисала якнебудь загроза, тоді наша преса била у великий дзвін тривоги, мобілізувала увагу і вразливість громадянства та доводила до того, що громадянство цю загрозу відвертало, чи усувало від даної установи. Воно складало датки та жертви і рятувало важний відтинок зорганізованого нашого життя.

Долею преси зате в нас рідко коли хто інтересувався на ширшу скалю. Рідко хто мобілізував увагу громадянства для справи істнування та розбудови нашої преси. Пресою займалися в нас тільки ті ідейні гурти та організації, які, розуміючи велику вагу друкованого слова, жертвували для неї все, і свій труд і журбу і майно. Довгі-довгі часи в нас ніхто не робив на пресі ніякого приватного інтересу, а навпаки, численні громадські організації, що її покликували до життя, богато до неї докладали.

У внішніх важких господарських відносинах, які так болючо та діймаючо відчуває все наше зорганізоване життя і цілий нарід, не легко проживатись і нашій національній пресі. Преса, що є нервом національного життя, найсильніше відчуває всі судороги народнього організму. І в загальній скруті і в загальній смуті вона мусить виконувати свою далекосяглу та відповідальну ролю інформатора і виховника і потішителя і регулятора суспільних настроїв.

Колиж вона говорить і про себе, коли розкриває прилюдно і свої болі та недомагання, то робить це тому, щоби втягнути в круг заінтересування пресою якнайширші кола нашого громадянства. Місяць української національної преси в наших теперішних відносинах не є місяцем славословій, чи пеанів і гимнів на честь преси та її ролі в житті. Ні, місяць нашої преси є тим коротким відтинком часу, в якому наша громада повинна троха ближче і троха глибше призадуматись над положенням нашої преси, над її додатніми та відємними сторінками та над їх причинами. *У місяці преси наше громадянство повинно ввійти у ближчі, інтимніші духові звязки зі своєю пресою.*

У місяці національної незалежної української преси повинні всі її консументи, тобто читачі та передплатники впорядкувати свої рахунки з пресою. В тому одному бодай місяці в році повинно заговорити їх сумління в тому напрямі, щоби вже раз зліквідувати таку поширену в нас систему післяплатництва. Словом, у місяці преси необхідно провести боротьбу з післяплатництвом, бо воно є найбільшим шкідником національної української преси.

Крім того місяць преси мусить бути використаний для поширення нашої незалежної преси, тієї преси, яку видають відповідальні громадські чинники і яка все стояла гідно на сторожі прав українського народу і не мала ніколи на оці ніяких матеріяльних користей, а виключно тільки добро української нації.

З такими то гаслами ми вступаємо в місяць української національної преси і надіємося, що цей місяць обєднає нас ще тісніше, ніж досі з нашими читачами і прихильниками та дасть нам потрібну моральну й матеріяльну підтримку в нашій важкій і відповідальній праці.

Правдиве обличчя сучасної Росії.

Рим, 28. вересня 1933.

В найновішому альманасі Гота під гаслом „Прапор СРСР" п. Сен-Сімон описує цей прапор і герб. І з цієї нагоди в останньому числі, 148, тижневика **„Je suis partout"**, з 23. вересня ц. р., помістив гостру статтю п. Пер Гассот, змальовуючи правдиве обличчя сучасної Росії.

Цікаво передати найсоковитіші місця з цієї статті.

„Совіти під цю пору находяться у важкому положенні: зовнішне купецтво майже знищене, гріш обезцінений, величезний промисловий апарат працює погано й задержання його булоб катастрофою, безнастанна боротьба проти селянства (звичайно — тут автор має на думці українське селянство, дарма, що не пише цього. М. З.), яке ворожо ставиться до уряду, і якому, селянству загрожує новий голод... Росія, що нараховує 150 мілионів мешканців, це важке тіло, яке, безсумнівно, нелегко пустити в рух і тому ще на довший час нездатне до якоїнебудь воєнного діла. Це ми бачимо добре, що діється на далекому Сході, де японці кольонізують Манджурію, не слухаючи протестів Москви, де врешті, більшовики самі відступили своїм противникам залізничий заманджурський шлях.

„Більшовицька Росія відчуває пекучу потребу запоруки спокою. І то не з мотивів напафізму, а з мотивів імпотенції і страху". І тому підписала договори ненападу й приятельства з усіми сусідами — окрім Фінляндії й Китаю, — з державами Малої Антанти, з Францією. Румунії признала право до Бесарабії, а *супроти Польщі „виявляє найщ'ленішу сердечність"*.

З хвилиною, коли Европа з приводу устійнення Німеччини й ревізіоністичної акції Італії — поділилася на два ворожі табори за і проти версайського трактату, почались залицяння до більшовиків, то одних, то других, щоби мати за собою червону армію і летунство. Більшовики аручно цей момент використали для своєї пропаганди, щоби дістати за кордоном економічну підтримку, кредити, технічні матеріяли. Це все, коли їм загрожує руїна, дуже цінне для них.

Говориться у статті, що й Гітлер не ставиться вороже до Совітів, що з Німеччини видалили совітська амбасада. Врешті чуємо про дружній договір між Мусолінім і Сталіном.

„Більшовики — каже автор — фліртують з усім світом, *не зобовязуючись у нічому. І, згідно з їх мораллю „класи", забезпечуються, щоб у хвилині, коли справа революції вимагатиме, відмежуватись від своїх підписів.*

„Наш генеральний штаб находиться, щоби відсунути від Малої Антанти небезпеку акції, що він якраб могла взяти наших союзників і шукає для них гарантій, полекш у комунікації і прохарчуванні — це дуже добре. Проте ці переговори дуже делікатні. Бо коли совіти можуть нам предкладати *обіцянки* доброзичливої невтральности на випадок можливої війни, — вони приготовляються жадати від нас *зараже ефективної помочі*, якаб їм позволила поконати їхні трудноці й остаточно поконати селянство (розуміється: українське. М. З.). Отже у даному випадку наше становище повинно би бути: розумне й зодалік. А це тому, бо коли ми надто заангажуємося, ми дамо багато, а не дістанемо нічого.

„Совітів тисне потреба гроша. І вони вже не надіються ніде його добути, лиш у нас: треба їх лишити в поставі прохача, хай за нами біжать; перед ними треба високо тримати принадливі солодощі, так, щоби бачити хосен прошеного, а не прохача.

„А ми якої методи вживаємо? Точнісенько протилежної. Це ми біжимо, танцюємо, просимо, падаємо на коліна й ідемо вихилясами.

„Другий союз з Росією, коли так робитимемо, зачинається так само кепсько як і перший: брехнею та оманою.

„...Під цю хвилину в кінах показують вам як головними вулицями Москви переходить дефілююча молодь, уся в захопленні, в запалі. Не так уже давно ми бачили, як в одній малій салі, якийсь старий гурт представляв тріюмфального царя у тій-же Москві. Це було з нагоди роковин перемоги над Наполеоном. Юрба була така сама велика й так само захоплена. А проте влада з 1912. року краще держалася.

„Всі помилки старої Росії теперішня Росія терпить на них і відчуває їх якось більше: царизм володів при помочі важкої й назадницької бюрократії; більшовицька бюрократія ще важча, ще більше назадницька, більше тиранічна й найменшеться вона всім. Царизм опирався на страшній поліції. Більшовицька поліція численніша, підліша і кровожадніша. Селяни покинули царизм; тож саме булоб із більшовиками, якби поважний струс позволив селянам рушитися. Боговтворення царя не видержало проби війни. „Містичний" більшовизм іще менше видержує цю пробу, тому, що вона оперта на брехні.

„Перший наш союз із Росією приховував нам багато лукавства. Другий приготовляє нам іще гірше. Не бракуватиме в цьому союзі багато скандалів, хабарництва, біржевих штукарств: уже три тижні, як біржеві вихвалячі роблять торг російськими паперами, які не були без зиску для тих, що в це діло втаємничені".

•

„Але хто міг би ще повірити, читаючи повні захоплення звіти повертаючих паломників (натяк на Еріо. М. З.) із Більшовії, що також і ми у Франції, маємо газ, електрику, добру каналізацію, прегарні дороги, водноелектричні осередні, а навіть і російський балет. Проте я щипаю себе й протираю очі й позволю собі ще писати:

„„Вчора ніякого пролетаря не вбили на передмісті Сен Дені; сьогодні ранком не знищили ніякого трупа на майдані Опери; а підземні залізниці ходять точно і зема потреби, в тойже час розстрілювати головного інжиніра і його головних співробітників" ".

П. Пер Гассот глядить на Росію такими очима, якими глядить на неї кожний, хто не хоче одурювати ні себе ні інших. Та одночасно він бачить її як „кліну-недужу" якою й вона за всяку ціну хотілаб бути. Тому й не диво, що він і словом не згадує про Україну.

М. Заславський.

Методи совітського уряду.

„МАТЕН" ДРУКУЄ ДОКУМЕНТИ.

Паризький щоденник „Матен" з 30. вересня приносить велику статтю п. з. „Совітські звичаї. Як населення з цілих сіл проганяють за неслухняність при реквізиції земних плодів". Стаття ця ілюстрована фотографією, на якій читаємо „Приказ коменданта станицы Полтавской, Славянського района" (Півн. Кавказ.) Виконавчий совітський кавказький комітет своїм рішенням з 17. грудня 1932 р. поставив на „чорну листу" містечко Полтавськая за те, що воно саботує заkази совітської влади. Наслідком цього рішення „всіх мешканців виселяється з винятком тих громадян, що дали доказ свого привязання до совітської влади підчас громадянської війни і у боротьбі з кулаками".

Після цього йде довгий список усяких заборон і обмежень: не вільно мати дома ніякої зброї, нікому не вільно виїзджати з містечка без дозволу, нікому не вільно виходити з хати від ночі до ранку, не вільно робити зборів, вести торговлі ані на базарі, ані на дорозі, ані у приватних домівках. Усі, що вестимуть протисовітську пропаганду і поширюватимуть провокаційні чутки та робити паніку, підуть під розстріл; рідня відповідатиме за своїх провідників, коли вони повтікають з містечка.

Зваживши, що згадане містечко має 15.000 мешканців, можна уявити собі, як виглядало таке виселення. „Матен" покликується на совітський денник „Молот", що виходить у Ростові над Доном, де є докази, що населення інших місцевостей теж виселяли з тих самих причин і такими самими засобами.

ГОЛОД НА УКРАЇНІ.

У тому самому числі „Матен" поміщує теж листа закордонного українського комітету допомоги голодній Україні висланого до міжнародного „Червоного Хреста" і Ліги Націй у справі висилки міжнародньої комісії на Рад. Україну. Лист цей висланий комітетом, якого головою є п. Токажевський-Карашевич, колишній посол У. Н. Р.

„Журналь де Женев" у числі з 30. вересня поміщує звістку, що совітські агенти роздавали в Женеві делегатам Ліги Націй статистичну діяграму на доказ, що стан хліборобства на Україні дуже добрий і що всякі звістки про голод видумані. На це реагував відповідним листом д. Ол. Шульгин, колишній міністр У. Н. Р., заявляючи, що українці не кажуть про поганий урожай, а про те, що насильний вивіз збіжжа совітським урядом спричинює в краю голод, — далі, що статистика, передана делегатам Ліги Націй, зроблена за наказом совітського уряду.

Банкроцтва протестантських церков в Америці.

НЮ ЙОРК, 18. вересня. (Вл. кор.). В місячнику „Коррент Гисторі", у виданні за жовтень ц. р. помістив довшу статейку пастор протестантської унітарної церкви з Дез Мойнес, Айовей, Карло Дж. Доттон про „Американські банкротуючі церкви". В ній яскравими красками представляє автор безвихідне фінансове положення протестантських церков в Америці, а в парі з тим і розклад конгрегацій.

Автор стверджує, що церковні будинки перетяжені довгами і з цього нема вже виходу. Релігійні видавництва або зменшили свій обем, або зменшили кількість своїх видань або цілковито перестали виходити. Добродійні організації більших церковних організацій, як: пресвитеріянської та методиської, позатягали довги на міліони і тепер мають міліонові дефіцити. Пастори й прічери не то що не дістають умовленої платні, але навіть ніхто не хоче їм навіть обниженої платні гарантувати. Наслідком цього богато церков, головно по селах, цілком позамикацих і навіть нема надії, щоб їх отворено на ново.

Як причини цього банкроцтва подає Доттон такі: В минулих кількох літах настала будівельна горячка між усіми протестантськими групами. Одна другу переганяла в будові не лише самих святинь, але також і ріжних непотрібних заведень, як: театрів, плиталень, ґімнастичних галь і т. п., хоч це належить властиво до управ мунісипалів. По великих містах почали будувати на церковних площах великі апартаментові будинки, а в них призначувано мале місце на церкву. Банки давали позички щедро, але тепер не хочуть дати на рятунок ані цента. Наслідком цього навіть такі церкви, які мають національне імя, зовсім падуть.

Крім того — а це головне, каже автор — кілька літ йшла нездорова конкуренція між ріжними сектами. Одна наперед другу хотіла будувати величаву церкву, щоби притягнути вірних з другої секти. Тепер кожний клене, що інвестував свої гроші в непродуктивному підприємстві і цілком до церкви не ходить.

Доттон радить в першій мірі завести лад по самих сектах. В кожній церковній громаді є тепер три напрямки: ліберальний, фундаментальний та модерністичний. Це розколює громаду на ще менші ґрупи і доводить до такого стану, що мало хто хоче підтримувати свою церкву, бо кожна з тих груп хоче наперед бути при владі. Отже — по думці автора — треба наперед припинити оце роздроблювання „деномінацій", а занятися справжнім релігійним духом. Як цього не буде, фінансові справи будуть гіршати з дня на день і програма кожної секти ніяк не буде виконана.

Замість розбройної конференції пакт чотирьох.

ЛЬОНДОН, 3. 10. ПАТ. „Дейлі Геральд" стверджує, що оскільки розброєний імпас не скінчиться цього тижня, італійський уряд зробить нову спробу заступити розбройну конференцію стрічею сигнатарів пакту чотирьох держав у Штрезі або Римі. Італія задумує запропонувати, щоби розбройну конференцію відложити на необмежений час і замісць неї вести нові переговори тільки в рамах пакту чотирьох. Знаючи наміри Мусолінія, пише часопис, Німеччина займе тим більш непримирне становище супроти пропозиції Франції, знаючи, що позиція Німеччини в рамах нарад пакту чотирьох буде далеко вигідніша, ніж у Женеві.

Фінансові труднощі Румунії.

Румунський уряд оголосив ноту до всіх закордонних вірителів, наводячи статистичні дані, які ілюструють буджетові труднощі держави. Цьогорічний буджет зредуковано в порівнанні з буджетом перед трьох років на 15 міліярдів леїв і обіймає цифру 22 міліярди 67 міліонів леїв. Всежтаки перший піврік ц. р. виказує дефіцит 5 міліярдів.

Технічний дорадник румунського Національного Банку повідомив закордонних вірителів, що в теперішньому стані не може виконати своїх зобовязань, причому зазначив, що металево-девізове покриття румунського банку дає тільки 25 прц., або 10 прц. менше, ніж передбачує законне покриття.

Катастрофальна посуха в Південній Африці.

З Йоганесбурга повідомляють, що великі простори південно-африканської Унії навістила довготревала катастрофальна посуха. В Наталю кілька тисяч тубильців з причини неврожаю засуджені на голодову смерть. Тисячі черди овець вигибли з браку води, а звірята, що залишилися, роблять вражіння кістяків. Шкоди, які зробила посуха на полях і городах, ідуть на міліони. Довкола нечисленних криниць, які ще не висохли, збираються величезні юрби, серед яких військо і поліція з трудом вдержує порядок і спокій.

День національної жалоби.

Від Ділового Комітету Українського Громадського Комітету Рятунку України довідуємося, що днем національної жалоби й протесту з приводу жахливих подій на Великій Україні призначений день 29. ЖОВТНЯ Ц. Р. У тому дні відбудуться по всіх церквах нашої землі богослуження, а крім того по всіх українських установах реферати про положення на Великій Україні. Подрібну програму того дня оголосить Комітет у найближчих днях. При тій нагоді Комітет просить усе зорганізоване українське громадянство не призначувати на той день ніяких зборів ні нарад.

Розброюють Німеччину.

ЛЬОНДОН, 3. 10. ПАТ. „Дейлі Мейль" довідується з достовірного джерела, що на вчорашній нараді Мекдональда, Саймона й Едена устійнено остаточно, що В. Британія ніяк не згодиться признати Німеччині право мати прототипи зброї тяжкого калібру, яку заборонив Німеччині версайський трактат. Британське становище має покриватися зовсім зі становищем Америки та Франції.

Криваві бої на Кубі.

ГАВАНА, 3. 10. ПАТ. У бійці, яка виязалася вчора під готелем „Націонал", згинуло коло 20 оборонців готелю. Гарматній вогонь, що тревав коло години, викликав пожежу в готелі. В бомбардуванні взяли участь два танки і канонірка. Амбасадор Зл. Держав на прохання обложених офіцирів, щоби Америка інтервеніювала відповів, що тільки Рузвельт може уповажнити до такої інтервенції. Щоби уможливити американським горожанам покинення небезпечної ситуації, наказано півгодинне завішення огню. Після того часу розпочалося знову завзяте бомбардування готелю. Згодом обложені вивісили білий прапор. Коли обложені офіцири піддалися, вояки впали до готелю і розхопили зброю, яка там находилася. Офіцирів забрали в полон.

ГАВАНА, 3. 10. ПАТ. Білянс вчорашніх боїв у Гавані висловлюється цифрою 75 убитих, у цьому 40 вояків і 10 офіцирів, та 200 ранених. Багато студентів і прохожих ранених заблуканими кулями. Як зачувати, після капітуляції готелю „Націонал" вояки змасакрували значне число офіцирів.

Вісти з Аргентини.

Страшне положення українських емігрантів.

В Буенос Айрес, столичному місті Аргентини находиться яких 15.000 безробітних. Більшість із них вже 2 до 3 літ ходить без праці. Деякі ходять босі й просто голі, вештаються від дому до дому й живуть милостинею. Мешкають як бездомні далеко за містом. Постягали дошки й бляхи і з того поробили малі буди, під якими сплять. Вечором всі сходяться, варять те, що за дня назбирали і лягають на спочинок. Коли падають дощі, терен стає мокрий і тоді годі спати. Мешкає там яких 8 тисяч людей.

В інших місцях люди сплять зовсім під голим небом. В порті Нойво живе яких 4 тисячі осіб. Є це багниста околиця. Докучає там не лише вода, але також комашня, головно моспіти, так що кожний рано встає страшно покусаний. Між безробітними можна зустріти всі національности, між якими українці творять поважний відсоток. Люди живуть у страшній нужді і виглядають як божевільні. Ходять обдерті. Частину з поміж безробітних примістили в бараках, де раз у день дають їм їсти. Які це харчі, краще не згадувати.

Багато наших емігрантів працювало колись по різнях і холодільнях. В одній з таких фабрик різали денно 7 до 8 тисяч волів, стількиж свиней та телят. Праця тревала 8 годин і робітник заробляв денно від 7 до 10 пезів. Багато з тих робітників було занятих в тій фабриці вже 10 літ. Такі відносини були майже до 1932 р. У тому році, наслідком сторонньої агітації і комуністичних намов, зачалися непорозуміння і врешті прийшов страйк. Аргентинська влада силою здавила страйк, багатьох робітників арештовано, інших викинено з праці. Розуміється, всю вину перекинено на емігрантів „русо-поляків" і від того часу кожного приймають до праці, лише нашими помітують і вважають за гірший і непотрібний елемент.

У таких прикрих відносинах живуть наші емігранти в Аргентині. Ані праці не можуть найти, ані не мають грошей, щоби вертати до дому.

Михайло Терещук.

Наради Центрального Комітету У.Н.Д.О.

У суботу, дня 30. вересня ц. р. відбулися цілоднені наради Центрального Комітету Українського Національно-Демократичного Об'єднання. Обговорено і вирішено цілу низку справ.

ВНУТРІШНЄ ЖИТТЯ ПАРТІЇ.

Д-р Любомир Макарушка зложив обширний звіт з діяльности Президії партії і Головного Секретаріяту. Він ствердив, що партійна праця в краю оживлюється, а партійна дисципліна скріплюється. У звязку з виключенням з партії ред. Паліїва і виступленням з партії посла Кохана лише 2 Повітові Комітети, а саме в судових повітах Белз і Угнів не підчинилися рішенням Центрального Комітету. В тій справі Центральний Комітет приняв одноголосно такі постанови:

1) Центральний Комітет приймає до відома припинення Президією партії в членських правах голову ПНК. в Белзі п. Костя Мигаля.

2) Центральний Комітет припинює у виконуванні членських прав і урядуванні урядуючого заступника голови ПНК. в Угнові п. Мр. Володимира Петришина і секретаря того ПНК. п. Володимира Баса.

3) Центральний Комітет припинює в урядуванні Повітові Народні Комітети в Белзі і в Угнові та доручає Президії назначити на ті судові повіти мужів довіря партії, які мають у найближчому часі підготовити Повітові Народні Зїзди в тих повітах.

СПРАВА ШКІЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ І ШКІЛЬНИХ САБОТАЖІВ.

Вичерпуючо обговорено шкільну політику влади і т. зв. шкільні саботажі. У тій справі принято окремі резолюції і дано інструкції Повітовим Народнім Комітетам.

САМБІРСЬКИЙ ПРОЦЕС.

Секретар Володимир Целевич обговорив самбірський процес і висновки, які насуваються вже з дотеперішнього його ходу. До цеї справи партія займе ще становище по закінченні процесу.

ДОПОМОГА ВЕЛИКІЙ УКРАЇНІ.

Голова Ділового Комітету Рятунку України Василь Мудрий зреферував дотеперішню діяльність Комітету і дотеперішні заходи наших послів п. Рудницької і Пеленського за кордоном. Цю справу буде партія і на дальше інтензивно підтримувати.

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ КОНГРЕС.

Голова д-р Дмитро Левицький познайомив Центральний Комітет зі справою Всеукраїнського Національного Конгресу і підчеркнув загально-національне значіння цієї справи серед сучасних умовин.

КРАЄВИЙ НАРОДНІЙ КОМІТЕТ.

Центральний Комітет постановив і доручив Президії скликати в місяці грудні Краєвий Народній Комітет для вирішення цілої низки дуже важних загально-національних і партійних справ.

ІНШІ ПОСТАНОВИ.

Обговорено ще кілька дрібніших справ і пізним вечором закінчено цілоднену нараду Центрального Комітету.

Відгомін самбірського процесу.

ЗАЯВА Д-РА ВОЛОДИМИРА СТАРОСОЛЬСЬКОГО.

Львів, дня 3. жовтня 1933.

Високошановний Пане Редакторе!

У самбірськім процесі, як подає преса, впали з уст обв. Барановського твердження, нібито я підчас процесу за вбивство пок. куратора Собінського мав мнимим справцям вбивства, які у мене зголосилися, відрадити ставитися перед Судом і признатися до вчинку. Далі, що я в 1926 році підчас процесу п. Барановського і тов. у Львові мав переговорювати з вязнями в справі плянованої утечі, а навіть чи то п. Барановському, чи іншим вязням мав постачити револьверів, чи то для ужиття підчас утечі, чи то для якогось атентату.

Прошу Вас, Пане Редакторе, помістити в інтересі правди слідуючу мою заяву:

„Ніколи ані безпосередньо, ані посередньо не відраджував я нікому зголоситися до суду і признатися до виконання вбивства пок. куратора Собінського.

Відносно другого закиду, то я ніколи не виступав у ніякім процесі п. Барановського, а зокрема в його процесі в 1926 р., а навіть підчас того процесу не було мене в краю, бо я повернув з Праги до Львова щойно в липні 1927 р. Для ясности заявляю, що також ніколи в іншому часі я з жадним з вязнів не вів ніяких розмов на тему плянованої утечі з вязниці, ані нікому і ніколи не постачав жадних револьверів.

Вкінці заявляю, що я звернувся до Союзу Українських Адвокатів з проханням розслідити зроблені мені закиди."

З високим поважанням

Д-р Володимир Старосольський.

На протестаційному фронті.

ПРОТЕСТ КОЛОМИЇ ПРОТИ БІЛЬШОВИЦЬКИХ ВАРВАРСТВ.

На неділю 1. жовтня ц. р. скликав комітет під проводом о. прелата Олександра Русина, пароха в Коломиї, протестаційне віче проти більшовицьких варварств, яке мало відбутися на замкненім подвірю Народнього Дому в Коломиї. Віче заповідалося дуже гарно, прибуло на нього біля півтора тисячки селян з цілого повіту, прибув як референт і посол д-р Степан Біляк зі Львова. Тимчасом зібраних повідомлено, що коломийське старосто повідомило попереднього дня о. прал. Русина, що віче забороняється, бо воно загрожує публичному спокоєві і ладові.

Присутні рішили з уваги на те відбути довірочну нараду в салі місцевої читальні „Просвіти" ім. М. Шашкевича. Саля й подвіря перед салею заповнилися кількома сотнями людей, переважно селян з повіту, а інші, для яких не стало місця, відійшли зі всякими почуваннями.

Нараду отворив адв. **Іван Заваликут**, покликуючи до президії пп. Слободяна, селянина з Княждвора і дир. Бойчука з Коломиї. Реферат про господарське та політичне положення на Великій Україні виголосив з питомою собі красномовністю **посол д-р Степан Біляк**, який представив також діяльність українських відпоручників на конгресі національних меншин у Берні швайцарськім та їхні заходи в цій справі перед Лігою Націй в Женеві. Реферат зробив на присутніх помітне враження.

Після реферату посла д-ра Біляка промовив адв. **Іван Заваликут**, який зголосив відповідні резолюції. Всі ті резолюції принято одноголосно.

Під кінець промовив іменем селянства п. Слободян з Княждвора, після чого нараду замкнено відспіванням національного гимну.

По цій нараді відбулося засідання Президії Повітового Народнього Комітету УНДО в Коломиї під проводом голови ПНК п. Слободяна, на котрім п. пос. д-р Степан Біляк представив біжучі політичні події. Опісля обговорено організаційні справи Коломийщини.

ПРОТЕСТАЦІЙНЕ ВІЧЕ У СНЯТИНІ.

В неділю 1. жовтня ц. р. відбулося у Снятині велике протестаційне віче проти більшовицьких варварств на Україні, на якому від Українського Національно-Демократичного Об'єднання промовляв посол **Юра Чукур**. Усі протестаційні резолюції ухвалено одноголосно.

ПРОТЕСТ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЦТВА В НІМЕЧЧИНІ.

Дня 24. 9. ц. р. відбулися в **Дельменгорсті** протестаційні збори українського робітництва в Німеччині. Резолюція, ухвалена зборами, звучить так:

1) Ми, українські робітники і робітниці з **Бремена, Гемелінгена і Дельменгорсту**, зібрані 24. 9. на протестаційних зборах у Дельменгорсті, по вислуханні до сліз діймаючого пастирського листа наших князів церкви і батьків народу про голод на Україні та рефератів о. д-ра Вергуна з Берліна і п. Сливича з Бремена, — протестуємо перед усім культурним світом проти засудження на голодову смерть московськими комуністичними тиранами частини українського народу (35 міліонів), яка опинилася під страшним совітським ярмом.

2) Протестуємо проти тої руїнницької комуністичної господарки, яка спричинила смерть міліонів наших братів і сестер.

3) Протестуємо проти безсовісної політичної тактики французьких державних мужів, котрі, відвідуючи СРСР, виголошують і вписують брехливі похвали про комуністичний рай на землі і його керманичів-політиків, які з розмислом фальшують публичну опінію культурного світу.

4) Клонимо наші голови перед тінями заморданих більшовиками і голодовою смертю померших братів і сестер.

5) Запевнюємо наших многострадальних братів і сестер, що наша любов супроводжує і супроводжатиме їх дальше на їхній хресній дорозі. Свідомість, що по Великій Пятниці прийде Воскресна Неділя, нехай кріпить їхні сили до дальшої боротьби за Бога, Церкву й Україну.

На протестаційних зборах зібрано 15 м. 32 ф. Тутже засновано Допомоговий Комітет для голодуючих українців у СРСР на округу Бремена, Гемелінгена і Дельменгорсту, при чім головою комітету вибрали о. Плюмпа, німецького пароха в Дельменгорсті, а членами пп. Пуківського, Мельника та п-ю Рудник. Допомогова акція Комітету вже почалася.

*

Дня 16. 9. ц. р. виголосив о. д-р Вергун у католицькім жіночім товаристві реферат про догматичні ріжниці між римо-католицькою і греко-католицькою та православною церквою. З тої нагоди передано замісць гонорару на допомогу голодуючим на Україні 30 м.

ПРОТЕСТ УКРАЇНСЬКИХ ЕМІГРАНТІВ У БОЛГАРІЇ.

(З протоколу зборів Українського Культурно-Благодійного Братства в м. Русе в салі ресторану „Ловеч" дня 26. IX. ц. р. під головуванням п. О. Гавриленка).

1) Ми, українські політичні емігранти, скупчені при Українськім Культурно-Благодійним Братстві в м. Русе, вислухавши реферату п. Малинівського про страшне положення наших братів на Радянській Україні, протестуємо проти нелюдських знущань червоної Москви над пограбованим народом України, Кубані й інших республик СРСР. Протестуємо проти навмисне створеного Москвою голоду, висловлюємо своє братерське співчуття нашим братам і взиваємо всі українські організації світу, а в першу чергу українські культурно-освітні і станові організації в Болгарії, обєднатися до спільної і рішучої боротьби за українську незалежність.

Протестуємо також проти загадочного захоплення більшовицькими „досягненнями" на Україні, яка конає в агонії, б. французького премієра п. Едварда Еріо, який завжди стояв за свободу, рівність і братерство, завжди був оборонцем покривджених, а підчас своєї останньої подорожі по СРСР не потурбувався заглянути в дійсність Української Рад. Республики, цього „мертвого дому" і, повернувшись з цієї подорожі, мильно інформує культурний світ, у першу чергу уряд французької республики. Через те п. Еріо свідомо чи несвідомо стає по стороні крівавої диктатури Сталіна на Україні тоді, коли Москва находиться в двобою з Україною, зводить з українським народом свій останній порахунок, розпинаючи український нарід на хресті національно-визвольних змагань.

2) Пройняті глибоким сумом з причини масового вимирання українського населення, прирікаємо розвинути широку акцію допомоги голодним України і для переведення цього в життя обираємо Комітет Рятунку України. Одночасно апелюємо до українців, що перебувають у Болгарії, щоби приєдналися до нашого голосу та домагалися від українського конгресу, який відбудеться в днях 14.—15. жовтня ц. р. в м. Софії, утворення Центрального Комітету Ратунку України в Болгарії.

Голова зборів: **Гавриленко.** Секретар: **А. Кириленко.**

Від Народньої Організації Українців міста Львова.

Продовження реєстрації української безробітної інтелігенції до 15. жовтня 1933.

На численні прохання вияснити, чи оголошена Народньою Організацією реєстрація безробітної інтелігенції відносилася тільки до Львова, чи і до провінції, подаємо до відома, що згідно з первісним наміром мали ми на думці тільки місто Львів. Одначе тому, що відгукнулася досить поважно і провінція, поширили ми цю реєстрацію і на провінцію, для якої вистарчає письменне зголошення.

У звязку з цим поширенням реєстрації продовжуємо її речинець до 15. жовтня 1933.

Народня Організація Українців м. Львова при вул. Підвалля 7/III.

Розправа за вбивство Голувка.

Одинацятий день розправи.

(Від нашого кореспондента.)

Сьогодні прийшов у самбірському процесі час „відпочинку". Наче як реакція після хвилюючих двох останніх днів, що до кульмінаційної точки довели напружену атмосферу, нині панує на судовій салі нудьга. Весь час іде читання актів, при чому всі ці акти мають здебільша характер формальний. Цікавими є хіба призабуті вже статті української преси ріжних політичних таборів, зокрема преси комуністичної. Як довго потріває відчитування актів — точно ще невідомо, але від завтра, середи, напевне розпічнеться остання дія процесу: велика баталія промов. Нині панує „передишка".

ЧИТАННЯ АКТІВ.

Першим актом, який відчитує предсідник, є коротка телефонограма трускавецької поліції до львівської команди поліції про вбивство пок. Голувка. З черги йдуть протоколи оглядин, секції тіла й експертизи револьверу, найденого при Білинкім (експертиза доказала, що з того револьверу не згинув Голувко). Читають статті нелегальної комуністичної преси, виявляючої поширення комуністичних впливів серед низів ОУН; стаття „Українського Голосу" п. н. „Після вбивства Голувка" накидається на політ. діяльність Голувка, — після того пригадують нам статті з „Діла", „Сельробу", „Нової Зорі", „Правди" і „Громадського Голосу".

Комунікат Проводу ОУН каже, що „Голувко давав усе словом і більше прислужився Польщі, ніж поліція."

З убивства радіє відозва КПЗУ. Потім слідує відчитання протоколів, списаних суддею Скуржинським та ріжних розпорядків м-ства внутрішніх справ. Надзвичайно обширними є ріжні акти, списані в Самборі, Дрогобичі, Трускавці. „Сурма" у статті „Про конфідентів і провокаторів" займається тією болячкою революційної організації та згадує про службу революційної контррозвідки. Широко чуємо з одного акту про вбивство гімн. учня Бережницького, поліц. конфідента, студ. Мициком, з приказу УВО (Мицик дістав кару 15 літ вязниці). Відчитують широкі звіти про хід слідства у справі замаху на Східні Торги. Цікавими є звіти „виаду вевнентшего" про особу і поведінку Сеника; є там цілий список осіб, в яких по черзі мешкав Сеник. Докладно переповіджена є ціла історія подорожі Стефанишина до СРСР та історія суду УВО у Празі над Стефанишином.— Довідуємося теж, що рад. Івахів, ком. Федунішин і ком. Білевич мали власних „інформаторів", з яких особливо два давали поважні інформації про УВО (ОУН). **Називск тих конфідентів в актах не названо.** — Відчитано деякі акти справи нападу під Бібркою і справи Михайла Гнатова за вбивство агента Пільха (дістав 2 роки вязниці).

Відчитано повний текст статті з „Фоссіше Цайтунг", в якій кажеться про Барановського, як українського Азева (колишнього російського революціонера-провокатора, що організував замах на мін. Плеве); сказано в тій статті виразно, що інстрував Барановського у ролі провокатора, організатора цілого ряду терористичних замахів і вбивства посла Голувка — радник Івахів. Мотивом убивства Голувка мало бути для Івахова вороже становище Голувка до нац. політики Івахова і заходи усунути Івахова з його посади. Барановський „переборщив" усуваючи зі світа Чеховського і це стало його загибіллю.

Читання актів закінчилося відчитанням ширшої статті про життєпис пок. Голувка з „Газети Польскої".

ВНЕСКИ.

Опісля **прокуратор** зголошує внесок на відчитання дальшої низки актів і документів. З них головно прок. кладе натиск на обіжники КПЗУ про акцію комуністів серед націоналістів і на залежність виновників убивства Голувка від приказів ОУН.

Обор. д-р Шухевич жадає передовсім, щоби передтим, заки заявиться, допустити його до вгляду в акти чи часописи, яких не знає. Противиться відчитанню комуністичної літератури, бо націоналісти нічого з комуністами не мали спільного.

Від себе вносить відчитати **грипси Барановського писані з вязниці до жінки, на доказ, що його діяльність була односторонія.**

Д-р Кройцнавер засадничо є проти відчитування пресових статтей, які щонайвище доказують, що такі статті були написані, але не доказують вини чи невинности обвинувачених.

Прокуратор є проти відчитання „грипсів" Барановського.

Трибунал після наради приняв більшість внесків прокуратора, а внесок д-ра Шухевича відкинув.

*

ЗАЦІКАВЛЕННЯ ПРОЦЕСОМ.

Сьогодні приїхав до Самбора головний редактор виленського „Слова" пос. Мацкевич. На завтра заповіджений приїзд головного редактора „Курера Поранного" Войтіха Стпічинського з Варшави. Свідчить це про великий зріст зацікавлення процесом у польських політичних колах.

НЕ БЕРЕЗИНСЬКИЙ, А БЕРЕЖНИЦЬКИЙ.

Майже вся вчорашня польська преса, реферуючи самбірський процес, зокремаж зізнання львівського віцевоєводи Соханського, подала між вичесленими ним конфідентами поліції назвище пок. Березинського, що згинув підчас нападу на почту в Городку. Звертаємо увагу, що згідно з інформацією нашого кореспондента в Самборі, яку ми подали в „Ділі", конфідентом тим був не пок. Березинський, а ученик VIII. кляси Бережницький, застрілений на вулиці міста Львова абсольвентом ґімназії Мициком.

*

Звертають нам увагу, що „славний" з самбірського процесу Роман Барановський — це син пароха в Дорогові, пов. Калуш, а не в Дарахові, пов. Теребовля, як це подавалося у пресі. Одночасно з тим довідуємося, що самбірський процес і виявлені в ньому факти прибили до живого в нічому неповинних батьків і рідню Барановського в Дорогові. Тими фактами і поведінкою Ром. Барановського у суді батьки його перенялися так, що обоє розхорувалися.

*

Родичі вирікаються рідного сина

ЗАЯВА РОДИЧІВ РОМАНА БАРАНОВСЬКОГО.

У найновішому числі тижневика „Наш Клич" читаємо таку заяву:

„Заявляємо оцим, що вирікаємося раз на все нашого сина Романа і не хочемо ні ми ні наші діти з ним мати ніяких зносин, а то тому, що він через свою юдину роботу позбавив життя або здоровля неодного українця. Його поступки негідні не то українця, але ніякої чесної людини".

Дорогів, 27. вересня 1933.

Володимир і Мальвіна Барановські разом з дітьми.

*

Вісти з Буковини.

(Від власного кореспондента).

УКРАЇНСЬКИЙ ТЕАТР.

Як в інших справах, так і в театрі нема у нас згоди. Особисті амбіції та незрозуміння своєї важної місії руйнують одну з небагатьох ділянок, де можна би успішно працювати для рідної культури. На місці одного матеріяльно і в артистичні сили богатого театру маємо два слабонькі, котрі поборюються завзято. Це „Український Народній Театр" під управою Івана Дутки, що пічне сезон у Чернівцях 7. X. песою „Розбійник Кармелюк" та „Український Черновецький Театр" під управою Івана Дудича, що вибирається в Бесарабію пропаґувати українське мистецтво. Одначе ті обїздки, шумно оголошувані як „пропаганда українства", і репертуаром і виконанням і поведінкою артистів служать радше для оплямлення українства. Наше громадянство радо витає рідних артистів. І в цім сезоні буде заповняти нову театральну салю в Чернівцях. Одначе вимагає, щоб артисти, котрі зі сцени проповідують згоду та безупинну працю для осягнення найвищого нац. ідеалу, злучилися в одну сильну трупу. Лише театр, у котрім будуть згуртовані всі кращі наші артистичні елементи, буде мати повну матеріяльну підтримку всього громадянства. Час, щоби зникли з нашої сцени всякі „антрепренери Гаркуни Задунайські"!

ЦЕРКОВНЕ СВЯТО.

В неділю 1. ц. м. відбулося в Чернівцях святочне посвячення хреста для головної вежі греко-кат. церкви. Хрест виконав український фабрикант п. Довганчук на основі пляну сен. д-ра В. Залозецького. Хрест цей представляє собою правдивий архитвір. Жаль тільки, що посвячення відбулося при дуже малій участи вірних. Причина та, що парохіяльна церква містечка Садаґури святкувала того дня свій храм. Туди вибралось дуже багато черновецьких громадян на відпуст. Чи управа черновецької парохії не знала про це? А як знала, то чому не пересунула посвячення хреста на слідуючу неділю?

З УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВОГО РУХУ.

Осінній сезон змагань за мистецтво копаного мяча на Буковині почався в неділю 1. X. Амбітна одинацятка „Довбуша" тріюмфувала заслужено над бувшим мистцем Буковини, румунським товариством „Драгош Вода", перемігши його 2:1 (0:1). Високою технікою, зрозумінням, бистротою і — що найважніше — дисципліною жовто-блакитні здобули на самім початку сезону два важні пункти. Видно, що хлопці підчас ферій поважно працювали над собою. Коли не буде пізніше звичайного у нас занепаду, то можемо бути певні, що „Довбуш" вкінці здобуде належний йому титул мистця Буковини. Кожна перемога „Довбуша" не є тільки успіхом товариства, але й святом всього українського громадянства. „Довбуш" виступив з такою дружиною: Мигалюк, Лесько, Будний; Унгурян, Цопа, Кульчицький; Буш, Якубович II., Лавтербах, Янковий, Суховерський. Визначилися вічно молоді „ветерани" Лесько і Цопа та Кульчицький і Суховерський. Янковий мав слабий день. Обидва голі стрілив Якубович II. Суддя Ерліх добрий. Публики около 1.500 осіб.

Н. Д.

—o—

Меншинні справи у Лізі Націй.

ЖЕНЕВА, 3. 10. ПАТ. У 6-ій комісії Зібрання Ліги Націй підчас меншинної дебати польський делеґат мін. Рачинський зясував проєкт резолюції: Зібрання Ліги Націй зваживши, що тепер обовязуючі меншинні трактати як і заяви про міжнародню охорону меншин, зложені в Раді Л. Н. деякими державами, обовязують лише частину членів Ліги Націй, а інші члени є вільні від зобовязань у тій ділянці, думаючи що такий стан річей запевнює міжнародню ґарантію лише деяким меншинам і оставляє без міжнародньої охорони інших, які в ніякому випадку не можуть заапелювати до Ліги, заважвши, що таке виріжнення між меншинами охоронюваними й позбавленими тієї охорони суперечить почуттю міжнародньої справедливости та рівности, беручи під увагу, що расові, мовні і релігійні меншини необняті теперішньою меншинною охороною мають ті самі права, що охоронювані меншини, — стверджує, що теперішні умовини міжнародньої охорони меншин не згідні з основами міжнародньої моральности, — думає, що треба це направити заключенням загальної конвенції охорони меншин. Конвенція повинна мати ті самі права для всіх членів Ліги Націй та повинна запевнити всім расовим, мовним і релігійним меншинам міжнародню охорону — просить Раду Ліги Націй іменувати комісію студій, яка розгляне цю справу та заявить на найближчій сесії Зібрання Ліги проєкт загальної конвенції про охорону меншин.

—o—

ПІСЛЯ ОБЛОГИ ГОТЕЛЮ.

ГАВАНА, 3. 10. ПАТ. З величавого будинку „Націонал" осталися лише руїни, по яких вештаються ватаги пяних вояків. З будинку забрали всі вартісні предмети, як срібло, біля, вина, лікери і т. п., заграбані розюшеною юрбою, яка старшого десятника Батісту проголосила „малим Наполеоном Куби". Досі невідомо, де є президент Куби Сан Мартін. Зачувати, що його арештували підчас відвідування ранених.

Горожани чужих держав, які є на Кубі, схоронилися до консулятів і посольства своїх країн. Американський воєнний корабель „Ню Мехіко" підплив до берегів Куби. Департамент американської маринарки готовий на всякі можливости.

ПРИПИНИЛИ КОМУНІСТИЧНІ ЧАСОПИСИ.

ПРАГА, 3. 10. ПАТ. Влада припинила на три місяці центральний комуністичний орган „Руде Право" та три інші польські комуністичні щоденники.

Атентат на канц. Дольфуса.

ВІДЕНЬ, 3. 10. ПАТ. Нині в год. 14.45 в парляменті виконано атентат на канцлера Дольфуса. Канцлер Дольфус був на засіданні христ.-суспільного клюбу. Після засідання вийшов до кульоарів. Уже передтим бачили якогось молодого чоловіка, що неспокійно крутився по кульоарах. На запит поліційного агента, що хоче, чоловік той відповів, що має віддати канцлерові два листи. Агент сказав, що листи відбере сам і дасть канцлерові. Коли канцлер вийшов зі салі засідань клюбу поліційний агент віддав йому ті два листи. Рівночасно той чоловік вистрілив двічи до канц. Дольфуса. Одна куля поцілила канцлера в грудну клітку, одначе відбилася об якийсь твердий предмет, друга куля поцілила його в руку та зранила легко. Виконавця атентату арештували. Це бувший вояк, відправлений зі служби за нац.-соціялістичну змову. Канцлер Дольфус без помочі пішов на стацію лікарського поготівля. Там йому перевязали рану. Рана легка.

НОВИНКИ

— **Добрий сніданок** це добрий настрій на цілий день — мир і тиша в родині. Це знає кожна розумна господиня — тому вживає до кави лише знаменитої цикорії „Луна". Жадайте по всіх крамницях. 291

— **Концерт п. Дарії Бандрівської.** Інавгурацією цьогорічного концертового сезону Муз. Т-ва ім. Миколи Лисенка у Львові буде відсвяткування ювилеїв Брамса, Вагнера й Вольфа концертом нашої відомої співачки п. Дарії Бандрівської. Концерт, у якого програму ввійдуть найкращі твори наведених композиторів, відбудеться в пятницю 13. X. ц. м. у великій салі Муз. Т-ва ім. Миколи Лисенка (Шашкевича 5). Початок: год. 8.15 веч. З огляду на те, що цілий музичний світ величаво відсвятковує ювилей цих геніяльних композиторів, концерт цей повинен зацікавити якнайширші круги нашого громадянства.

— **Скасування деяких почтових марок.** Останніми часами скасували в Польщі доволі велику скількість почтових марок. І так утратили вартість: марки по 25 сот. з відбиткою Гострої Брами, 20 сот. з відбиткою вітрильника на морі, по 1, 2, 3, 5 і 15 сот. з відбит. данціґської пристані, по 5 сот. з ратушем у Познані, 10 сот. з відбиткою Замкової площі, 15 сот. з відбиткою Вавелю, 2 сот. з портретом короля Собіського, 3 сот. із Замковою площею, 40 сот зі Шопеном (синява), 20 сот. з марш. Пілсудським, 20 сот. з през. Мосціцьким, 10. 25 і 40 сот. з ґен. Качковським, 20 сот. зі Словацьким, 25 сот. з марш. Пілсудським, 25 сот. з ґен. Бемом, 1, 2 і 3 сот. (летунські) з літаком, 25 сот. зі статуєю Світовида, 45 сот. із вітрильником на морі, 30 сот. із памятником Ів. Собіського, 1, 2, 3, 5, 10, 15, 20, 30 і 50 сот. з держ. гербом і вкінці марка по 1 зол. з портретом бувш. президента Войцеховського.

— **Наглий суд над Мадою.** Судове слідство проти Северина Мади, що стріляв до поліційного агента Михайла Тендая на вул. Францішканській у Львові, ведене наглим способом судде о д-ром Вельоґурським, доходить до кінця. Судовий лікар ствердив протоколярно стан здоровля Тендая, який вийшов зі шпиталю і ходить обандажований. Наглий суд над Мадою відбудеться з кінцем тижня.

— **Наглий суд в Бережанах** відбувся проти 23-літнього Гринька Савки, коваль з Голгіч пов. Підгайці, за злочин грабункового вбивства. Обвинувачений признався, що залушив і ограбив Валента Длугоша, який вернув перед кількома місяцями з Югославії й мав при собі 500 зол. та 7? долярів. На внесення оборонця д-ра Бемка суд з огляду на те, що лікарі не були згідні щодо умової осудности обвинуваченого, переказав справу до звичайного поступування.

— **Розправа проти Нича.** У вівторок внесено акт проти Нича, обвинуваченого в намаганому вбивстві комісаря Цесельчука, керманича політичної бригади для українських справ слідчого відділу.

— **За шпіонажу.** У Львові відбувалася судова розправа при зачинених дверях проти Франца та Юліяна Штурських, обвинувачених у шпіонажі. Суд засудив Фр. Штурського на 4 роки тюрми, а його брата Юліяна на рік тюрми. Крім того відібрано обом на 8 літ горожанські та почесні права.

— **Арештували адвоката.** Львівського адвоката д-ра Натана Коркеса арештували у Відні, а з огляду на стан здоровля помістили в шпиталі. Проти Коркеса виступила на судову дорогу Фріза Бенедек, яка дала йому на ведення процесу 1200 шілінґів. Адвокат обезпечив ті гроші на своїм мешканні, хоч був лише субльокатором. Купець Лемперт виступив проти д-ра Коркеса

ВІДГУКИ ДНЯ.

Король, Зіма і Маґістрат.

Я мав віддавна слабість до короля Собеського. Не тому, що перший музей, який я оглядав у своїм житті — це був його підгорецький замок, не тому, що Собеський шанував мовні закони більше як хтонебудь перед ним, а далеко більше, як хтонебудь по нім, не тому вкінці, що мав маму-українку.

Десь у якімсь журналі був нарисований львівський памятник короля, як він показує булавою на „Ґаліцийску Касу Ощендносці" і каже: „Там крадном!"

Славна була в тім часі справа пана Зіми, який урядуючи довгі літа і солідно в тій інституції, одного дня ще солідніше обчислив касу „Каси" і з грубими міліонами пропав без вісти. Мені, маленькому, здавалося, що справді Собеський вказує злодіїв, даб і хтоб вони не були. І хоч потім я ствердив, що Собеський показує не на банк, а на Відень — враження з молодих літ лишилося і лишилася симпатія до короля.

Перебуваючи постійно у Львові, залюбки заходжу нераз під памятник правдолюбного вояовника, але не звертав на нього більшої уваги, ні не думав про нього, бо він стоїть коло „Віденки", а відомо всім, чого чоловік вистоює пополудні під „Віденкою"...

Але прийшло 250-ліття оборони Відня і Собеського так освітили рефлекторами, що завітт чекаючи на когось, годі було не звернути на нього уваги. І тоді впало мені на думку, що король тепер кривдить „Ґаліцийску Касу" на користь інших інституцій, на які можна і двома булавами показувати. Чи не обернутиб шановного їздця в інший бік, щоби трохи прочистити атмосферу.

Йшло тільки про те в котрий бік, бо поголосок ціла хмара, а доказів обмаль.

Та, дякувати Богу, знайшлася врешті інституція, яка і докази дала і здобула собі першенство, щоби король до неї обернувся.

Маючи докази, пішов я до знайомого архітекта, який добре знається з батьками міста і почав на цю тему:

— Пане той, чи не можнаб обернути Собеського?!

— Обернути?!

— Нехай би показував на маґістрат. Вже досить напоказувався на Касу Ощадности. Зіми давно нема, а тимчасом у маґістраті ціла купа малих „зімчиків" наплодилася.

— То ви, значить, хочете, щоби Собеський все показував туди, де крадуть?!...

— Менше-більше...

— Ех, непоінформована людино! — зітхнув архітект. — Колиб Собеський мав показувати де крадуть, то требаб було поставити його на каруселю.

Галактіон Чіпка.

за виманчення 1270 шілінґів. Проти д-ра Коркеса ведуть 15 екзекуційних справ і кілька скарг за обманство.

— **Грабунковий напад.** П-на Марія Вербенець, службовичка зі склепу Маслосоюзу при вул. Кентшинського у Львові, ішла минулої суботи перед год. 8. вечором разом зі своєю службовою товаришкою до головного бюра Маслосоюзу при вул. Ґловацького, несучи в шкіряній теці весь денний торг і свою ціломіс ячну пенсію, разом у сумі коло 650 зол. Недалеко будинку Маслосоюзу прискочив до неї із заду якийсь молодий драбуга і вирвав їй теку, сіпнувши так сильно, що урвався ремінець і залишився їй у руці. Грабіжник почав утікати бічними вулицями в сторону вул. Рицерської, а за ним бігли з криком обі службовички та кілька інших осіб. Коло вул. Варстатової грабіжник пропав без сліду й ограблена службовичка вернула з плачем до бюра Маслосоюзу. Поліція робить доходження і вже викрила назвище грабіжника.

— **Львівська хроніка.** На вул. Руській вирвав вечором якийсь злодій п. Стефанії Кордасевич торбину з готівкою 20 зол. та леґітимаціями і втік. — В одній львівській фабриці цукорків арештовано 50-літнього управителя, що допускався на підчинених робітницях сексуальних вимушень. — На вул. Краківській пробили якісь бандити ножем у груди 23-літнього Йосифа Міштрука, якого рятункова стація відставила до шпиталю. — При вул. Піярів повісився 43-літній Василь Волохів, еміґрант з Радянщини.— З мешкання Арнольда Бляйха при вул. Францішканській вкрали злодії ґардеробу і біжутерію вартости 2.200 зол. — Зі споживчого склепу М. Шмідта при вул. Сербській вкрали три мішки кави і 100 зол. готівкою. — На пл. Більчевського переїхало авто 78-літнього Герша Бліха, який помер дома після кількох годин. — До синагоги при вул. св. Яна вломилися злодії й розпоровши касу, вкрали 20 зол. — Адміністратор почти на Левандівці 28-літній Стан. Марковський украв 3.275 зол., які брав за радієві оплати.

— **Краєва хроніка.** В Болехові арештовано Карла Гофмана, купця з Рожнітова, що пускав в обіг фальшиві 100-золотові банкноти, та його спільника. — В Сенечові найшли у воді трупа 20-літнього Федора Маґінчука з Тарнавки, що нездужав на падачку. — На дорозі між Вигодою і Михайловичами чотири бандити побили Іллю Винницького з Криниці, що їхав фірою і побивши його, вкрали 126 зол. Всіх арештовано. — Маґазинер фірми „Польміт" у Ярославі, Мих. Шинальський кинувся під поїзд і згинув на місці. — В Сокирчицях пов. Самбір згоріла хата Катерини Юзьвік наслідком підпалу. — У Познані застрайкували трамваярі, тому що управа відправила 18 трамваєвиків. — У Лодзі якийсь Іван Собчак убив 28-літню проститутку Єлакішну, нібито тому, що вона не хотіла вернути на чесну дорогу, а він хотів женитися з нею.

— **Кровава стрілянина.** Поліцай Ідзік і аґент Боровик стрінули на вулиці в Перемишлі бандита Юл. Дзедзіца, який втік із тюрми. Хотіли Дзедзіца придержати, та він пустився втікати і при тому відстрілювався з револьвера. Одна куля поцілила поліцая Ідзіка в живіт, а друга аґента Боровика в палець правої руки. Поліцаї зранили бандита в груди й уста. Раненого поліцая Ідзіка забрали до військового шпиталя, а бандита до заг. шпиталя. При бандиті найшли комплет приладдя до влому.

— **Підпал.** В загороді Евг. Соколовського в Озерянах пов. Товмач вибухла в ночі грізна пожежа й знищила стодолу, 100 кіп збіжа і рільничі знаряди. Поліційні доходження ствердили підпал.

— **Після вбивства листаря у Кракові.** 80-літній Зіскінд і його 70-літня жінка, ранені револьверовими кулями бандитів, що вбили листаря Пшебінду, померли від ран. 47-літня дочка Зіскіндів ранена тяжко, одначе не смертельно. Ствердили, що кімнату в Зіскіндів винаняла якась учителька в жалобі й мущина. Вони то надали тих 10 зол. на адресу „учительки". Коли листар виплачував у кухні 10 зол. тій загадочній жінці, й товариш підійшов іззаду до листаря та вбив його. Гроші з торбою дав тій жінці й вона втекла, а бандит опісля постріляв Зіскіндів. Сусіди бачили його, як утікав. Сусіди кажуть теж, нібито тиждень тому до Зіскіндів зайшла була циганка, а коли Зіскіндова не хотіла дати собі ворожити, циганка з погрозою сказала їй: Вмреш за тиждень!

— **Самогубство коморника.** В данціґському заливі біля касина гри в Сопоті виловили тіло Анатоля Павловича, судового коморника з Озоркова під Лодзею, що програв 2.000 зол.

— **Українознавство в німецьких університетах.** Проф. д-р К. Г. Маєр, директор славянського семинаря при мінстерському університеті, читатиме в зимовому семестрі „Слово о полку Ігоревім". — Доцент гальського університету, д-р Чижевський, оголосив виклади про Україну („Україна, територія, населення, історія культури", година тижнево). — Про виклади і вправи д-ра З. Кузелі в Орієнтальному Семинарі берлінського університету була вже у нас згадка.

— **Українка жінкою міліонера.** У Філядельфії оженився міліонер Роберт Фрейзер Велш, банкир і спортсмен з панною Шевчук, донькою українського еміґранта. Велш залюбився в дівчині, заходячи до ресторану, де Шевчуківна послугувала гостям. Молода інтеліґентна дівчина впала йому в око і банкир, хоч старший від неї на 29 літ, залюбився і врешті оженився з нею. Вона донька бідних людей, але скінчила середню школу й не маючи змоги дістати заняття, найнялася до ресторану.

— **Ріжні вістки.** В місті Льос Анджелес відчули землетрус, що вигнав переполоханих мешканців на вулиці. Матеріяльні втрати значні. — Маґістрат міста Касель заборонив жидівським торговцям доступ на міські торги й ярмарки. — Німецький летун Вірт упав зі своїм апаратом в озеро Брайтлінґ і утонув.

— **Відлюдок з тисячами долярів.** У Летбрідж в канадійській провінції Альберті помер недавно Никифор Чичин, що жив як бідний відлюдок у малій хатині. Після смерти показалося, що він мав у банку 10 тисяч долярів. Тепер займається тією справою канадійський суд і залишені гроші дістануть у спадку сестра та її син, що живуть у Галичині.

— **Проти свастики.** В однім ресторані в Празі запримітили гості двох панів, які говорили по німецьки і в бутонєрках та краватках мали знаки гітлерівської свастики. Був це леґаційний радник німецького посольства барон Бібра і німецький військовий аташе плк. Фалькенгорст. Коли після обіду вони виходили з ресторану

публика звернула їм увагу, що в Чехословаччині носити свастику заборонено. Зачіплені відповіли, що є членами німецького посольства і тому можуть носити, що їм подобається. На те один з прохожих, робітник Шлезінгер, родом з Гамбурга, приступив до обох німців і вирвав їм свастику з кляпи маринарки. Незабаром зібрався більша юрба і чинно зневажила барона Бюбру. Зявилась поліція, що спровадила на комісаріят обох німців і кілька осіб з юрби. Чехословацьке міністерство закордонних справ занялося тією справою.

— **Втеча боксера.** Славний боксер Італієць Карнера від довшого часу найшовся в грошевій скруті та скривався перед вірителями. Вірителі вивідалися, що Карнера хоче втікати до Европи кораблем „Конт ді Савоя", тому зійшлися в пристані, щоби не пустити його з Америки. Карнера перехитрив вірителів, моторовим човном дістався на корабель. Полишив довгів на 20.000 долярів.

— **На висоті 13.660 метрів.** Французький летун Лемуан встановив біля Парижа новий рекорд висоти, піднісшися вгору на 13.660 метрів. Годинник, що вказував висоту, перестав ділати при висоті 13.200 м. Перших 8.000 м. осягнув у 30 мінутах. На дальшу висоту до 13.000 м. потрібував годину часу. „Я відчув тоді, каже Лемуан, страшний спадок температури, бо пониже 60 ст. Бачив згори половину Франції, розріжняв береги каналу Ла Манш і відгадував англійський беріг. Апарат з огрітим киснем ділав справно і я віддихав добре, але страшенно боліли мене очи, які буквально замерзали, бо на гій висоті неможливо заложити скла. Тому я опустився, коли вже побив рекорд. Однак я спробую піднестися ще вище, якщо цього буде треба."

— **Пошесть малярії в Китаю.** В окрузі Пін-Кіян в китайській провінції Гонан умерло понад 50.000 осіб від пошести малярії. Ховання жертв стрічається з великими труднощами, бо годі знайти людей, що могли би це виконати.

— **Населення Зл. Держав.** За урядовими обчисленнями людність Зл. Держав з днем 1. липня ц. р. мала 125.693.000 осіб. Порівнюючи спис населення з 1. квітня 1930 р., за три роки і три місяці населення прибуло числом 2.917.000 осіб. Стейт Ню Йорк стоїть на першім місці з людністю 12.965.000, а друга Пенсилвенія з населенням 9.787.000. Стейт Іллиной третій з ряду — 7.826.000; Огайо четвертий — 6.798.000. Калифорнія з людністю 6.062.000 займає тепер пяте місце, випередивши стейт Тексас, що перше займав те місце. Калифорнія за десятиріче від 1920 до 1930 року зросла на 65.5 відсотків людности і той скорий зріст дальше продовжується. Стейт Невада, з великим простором 110.000 квадратових миль, має найменше населення, бо ледви 93 тисяч мешканців. Другий стейт з малим населенням це Вайоминг, що числить 231 тис. душ.

З кіна.

КІНА „КОПЕРНИК" І „МАРУСЕНЬКА": „*ПІСНЯ ПІСНЕЙ*" *з Марленою Дітріх.*

Сюжет запозичений з повісти Зудермана, що як більшість повістей цього ручного німецького драматурга, має чимало театральних ефектів. Історія наївної провінціялки, яка під впливом досвідів у великоміськім середовищі стає інтелігентною дамою і легкою кагарциною птахою підходить талантові Марлени Дітріх. Ця артистка залюбки відтворює несподівані еволюції жіночої вдачі. Досить шаблоновий мотив із різьбленою статуєю, оживлений повою думкою. Старий чоловік молодої жінки стає мимохіть суперником артиста, коли творить із того самого моделю новий, живий твір, може глибший, ніж твір перелитий у мармурі. Виринають рефлексії про взаємини життя й дійсности.

Пересічна фільма, що хвилинами може захоплювати.

—o—

СПОРТ.

Судейські іспити.

Субреферат копаного мяча повідомляє, що теоретична частина іспиту на суддів копаного мяча відбудеться в четвер 5. X. ц. р. в год. 19.30 в домівці У. С. С. при вул. Домініканській 11 І.

Комунікат легкоатлетичного субреферату У. С. С.

В неділю 15. жовтня п. р. відбудеться крайова штафета змаг мущин та крайові тризмаг жінок.

В неділю 22. жовтня п. р. відбудеться крайова пять змаг жінок.

В неділю 29. жовтня п. р. відбудеться „День штафет мужеських та жіночих.

Крім цих крайових змагань відбудуться в неділю 22 жовтня львівські міжклюбові жіночі легкоатлетичні змагання у двох клясах.

Початок усіх змагань год. 15. (3. попол.); місце: площа Сокола-Батька. Зголошення слід надсилати до У. С. Союзу найпізніше тиждень перед дотичними змаганнями. Замісцеві клюби подадуть при цім число бажаних нічлігів.

Спорт за кордоном.

ВІДЕНЬ: *Австрія—Мадярщина 2:2 (2:0).* 73-ті міждержавні змагання між Австрією і Мадярщиною закінчились несподівано нерішеним вислідом. Ворота для Відня добули Міллер і Шаль, для Мадярщини Ауер і Толді. Видців 55.000.

ПРАГА: Вікторія Жіжков—Спарта 2:1; Колін—Славія 4:1.

БРНО: Жіденіце—Гакоаг (Відень) 4:1.

БУДАПЕШТ: Аттіля—Шомоґі 5:1; Кішпешт—Шомоґі А. Ц. 4:0.

Україна—II Сокіл.

Відплатні змагання між цими дружинами в рямках Окружної Ліги відбудуться в неділю 8. ц. м. на площі Цитаделі. Початок: год. 9.30 рано.

—o—

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

ВЧІМОСЯ РІДНОЇ МОВИ. Проф. Д-р І. Огієнко. Д-р А. Чайковський. В. Островський. Я. Мандзюра. Бібліотека „Рідної Мови", ст. 24.

DER ERSCHLAGENE HEILIGE ZU ST. BARBARA IN DER POSTGASSE. Griechisch-katholischer Erzbischof und Martyrer Josaphat Kunzewytsch. Skizze von P. Adolf Innerkoffler. Wien 1933. Стор. 64. 8°.

DIE UKRAINER UND DIE BEFREIUNG WIENS 1683. Відень 1933, стор. 31. 8°.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Середа, 4. X. год. 7.30 веч. „III. пов. кімната ч. 17".

Четвер, 5. X. год. 7.30 веч. „III. пов. кімната ч. 17".

Театр Ріжнородностей.

Середа, 4. X. год. 7.30 веч. „Готівка".

Четвер, 5. X. год. 7.30 веч. „Готівка".

Кіна.

АДРІЯ: „В гураганному вогні" (Том Мікс).

АПОЛЬО: „Історія гріху" (Ст. Жеромського).

АТЛЯНТИК: Фільма Совкіно: „Турбіна 50.000 ГП".

КАСІНО: „Серце велитня" (Волес Беррі).

КОПЕРНИК: „Пісня над піснями" (Марлена Дітріх).

КОЛІСЕЙ: „Володар пустині", ревія „Хто раз відвідає нас..."

МАРУСЕНЬКА: „Пісня над піснями" (Марлена Дітріх)

МІРАЖ: „Золотий молох", „Коли хочеш віддати серце" (Ліліяна Гарвей).

МУЗА: „Дивогляди".

ПАЛЯС: „Дочка ловця" (Анні Ондра).

ПАН: „Манджурія горить" і ревія.

ПАСАЖ: „Боротьба за діяманти", „Пекольне перегони".

СТИЛЕВЕ: „Веселий любко" та ревія.

ХИМЕРА: „Дівка дівчина".

УТІХА: „Пожадана", ревія „Понадіть до нас до кіна".

Закордонне радіо.

Середа, 4. жовтня 1933.

Мор. Острава (263,8) 18.25 Два фортепіяни; **Братислава** (279,3) 16.00 Концерт; **Міляно** (331,8) 17.10 Вокальний концерт; **Стокгольм** (435,4) 21.45 Пісні; **Прага** (488,6) 20.30 Оркестра; **Відень** (517,2) 11.30 19.00, 22.55 Концерт, 21.25 Дві одноактівки; **Рига** (525) 18.30 Пісні й романси, **Будапешт** (550,5) 19.45 „Тета Сімона" оп. Догнані; **Харків** (937,5) 9.00, 18.00, 19.00 Концерт, 13.30 Літ. трансмісія, 15.00 Скрипка, фортепян, **Москва** (720) 17.25 „Лебедине озеро" оп. Чайковського.

Четвер, 5. жовтня 1933.

Кеніґсберг (217,1) 20.10 „Рієнці" оп. Вагнера; **Мор. Острава** (263,8) 17.50 Пісні, 19.10 „Князь Ігор" оп. Бородіна; **Міляно** (331,8) 13.45 Музика, 20.30 „Гулієльмо Реткліф" оп. Масканьї; **Льондон** (356) 19.55 „Сніжинка" оп. Римського Корсакова; **Рим** (441,2) 17.15, 22.30 Концерт; **Прага** (488,6) 19.20 Музика; **Відень** (517,2) 19.25 „Жидівка" оп. Галеві; **Будапешт** (550,5) 13.30 Циг. орхестра; **Харків** (937,5) 9.00 Українські нар. пісні, 13.30 Рос. музика, 15.00 Увертюри й арії, 16.20, 17.40 Концерт для дітей, 18.30 Молода більшовицька література, 19.30 Концерт із Березілю.

Львівське радіо.

Середа, 4. жовтня 1933.

7.00—7.55 Раннішня авдиція; 12.05, 12.35 Сальонова музика; 15.30 Господарський комунікат; 15.40 Збіжева біржа; 16.40 Куток мови, 16.55 Муз. репортаж „Голоси гарної Франції" (з грамоф. плит); 18.00 Польські винаходи; 18.20 Настроєві пісоньки; 19.25 Лужицька поезія; 20.00 Камеральний концерт; 21.00 Едукація купців; 21.15 Солісти (фортепян Фаміліє Гепнерова, спів (Зенон Дольницький); 22.00 Спортові вістки; 22.10 Танкова музика; 23.05 Грамофон.

Четвер, 5. жовтня 1933.

7.00—7.55 Раннішня авдиція; 12.05, 12.35, 16.55, 19.05, 23.05 Грамофон; 15.30 Господарський комунікат, 15.40 Камеральний концерт; 16.40 Жіночий відділ; 16.55 Грамофон, Збіжева біржа; 18.00 Музей в Стокгольмі, 18.20 Розбитий дзвін; 19.25 Відчит; 20.00 Легка музика; 21.00 Почт.-техн. скринька; 21.15 Легка музика; 22.00 Спортові вістки; 22.10 Танкова музика.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Банк Польський платив у вівторок за доляра 5.65 зол. У приватних оборотах платили 5.66 зол.

Золото: доляри 9.06—9.08; франки фр. 36.40—36.70; дукати 33.40—33.76; корони 38.10—38.20; рублі 47.00—47.50.

Срібло без змін

ВАРШАВСЬКА БІРЖА.

Трансакції. Продажа. Купно.

Бельгія 124.60, 124.29; Данціг 173.60, 174.03, 173.17; Голяндія 360.15—360.10, 361.00, 359.20; Льондон 27.65, 27.80, 27.50; Париж 34.95, 35.04, 34.86; Прага 26; Швайцарія 173.05, 173.48, 172.62; Італія 46.98, 47.21, 46.75; Берлін 212.80.

Акції.

Банк Польський 79—78 і три четверті.

ЗБІЖЕВА БІРЖА.

Ціни з.	Підволочиська	льоко Львів
Пшениця дв. 755	18.50—19.00	20.00—20.50
Пшениця зб. 732	17.50—18.00	19.00—19.50
Ячмінь на мл. 623	11.50—11.75	12.75—13.00
Горох зелений	20.00—22.00	
Вика чорна	11.50—12.00	
Вика сіра	10.00—10.50	
Гречка на мливо	16.00—16.50	
Висівки житні	5.75— 6.00	5.75— 6.00
Висівки пшен. гр.	6.00— 6.25	
Мак синій	58.00—63.00	
Мука пшенична люкс		30.00—41.00
Мука пшен. 50 проц. 00		37.00—39.00
Мука пшен. 60 проц. 0		35.00—37.00
Мука житня 55 проц. 00		27.00—27.50
Мука житня 65 проц. 0		25.50—26.00
Мука житня ситкова II.		16.00—17.00

Інші курси незмінені.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗА".

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 3. X.: масло дес. і екс. 2.70 зол., молоко 19 сот., сметана 70 сот., яйця 3.90—4.— зол. за копу. Тенденція на всі артикули сильна.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Подяка. Злокавтований залізничник складає сердечну подяку Товариству Взаїмної Допомоги у Львові за ласкаве уділення йому безворотної допомоги. — **Іван Кравець.**

Іван Заремба злокавтований суспільний службовик, рахунковий старшина У. Г. А. тепер у львівськім заведенні для невилічених, батько 4 недітних дітей (6—13 і пів літ), котрі втратили маму (злокавтовану почтову асистентку) перед 4 роками, просить лепту для голих, босих і голодних 4 дітей, зам. при вул. Бартошівної ч. 3 (Іван Левинський). Пацієнт лежить на тяжку хоробу грудей у заведенні від 10 місяців. Ласкаві жертви просить надсилати: Міське заведення для невилічених вул. Білінських 9 для Івана Заремби.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

КОНКУРС

на посаду учительки історії і робіт семинарії Рідної Школи у Стрию. Прохання вносити негайно і до прохання долучити свідоцтво прибраної кваліфікації (щонайменше магістерський іспит). Вимір годин повний. Платня на підставі умови.

Президія Головної Управи Рідної Школи 1—4
459 Львів, Словацького 14/III.

КОНКУРС

на посаду управителя Дівочої Гімназії Рідної Школи у Львові. Прохання вносити до 20. жовтня ц. р. Потрібні залучити, а саме диплом, що стверджує повні кваліфікації, документи за весь час служби, дозвіл навчання треба долучити до прохання. Першенство матимуть жінки. Платня, згідно з умовою, на підставі норм обовязуючих у школах Рідної Школи.

Президія Головної Управи Рідної Школи 1—4
459а Львів, Словацького 14/III.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.